

Ukázky podle distančního textu **Jazyková kultura – rozhodněte, zda jsou pravopisně bez chyb:**

a) Některé výhrady veřejnosti k češtině přesahují rámec čistě jazykový a týkají se například grafiky textu. Už nejdén čtenář se pozastavil nad tím, že se dnes v novinách i v časopisech objevují názvy listů nebo tituly některých článků bez velkých počátečních písmen. Je však podivné, proč se nikdo, pokud vím, dosud nepozastavil nad titulky a nadpisy složenými naopak jen ze samých písmen velkých, ačkoli jde vlastně o zvláštnost téhož druhu. (Podle F. Daneše)

b) Každý kdo má smysl pro výtvarnou hodnotu tisku jistě cítí, že nadpis vysázený jen ze samých písmen velkých nebo malých je výraznější. Graficky se liší velké písmeno od malého nejen velikostí, ale v mnoha případech i celkovou podobou a výrazností. A právě tyto vlastnosti vedou grafiky k tomu, že někdy využijí jen písmen stejného typu. Myslím, že většina z nás bere vtipně a účinně graficky upravené, dnešní časopisy do ruky raději. (Podle F. Daneše)

c) Rozhlédněme se, které z lidských děl v našem dohledu je tisíc let staré. Pomineme-li exponáty muzejí, snad jen nejstarší románské rotundy se svým trváním tisíciletí přibližují. Ale jsou to jen osamělé památky, zatímco tisícileté češtiny máme kolem sebe plno, zaznamenáváme ji v různých podobách a obměnách, jenž jsou živé. Nikdy ji ve skutečnosti přímo neohrožovaly jazyky sousední ani zcela cizí. Vybírala si z nich, co potřebovala, a sama jim nabízela možnost, aby si ony počínaly podobně. Ohrožovalo ji jen to, když ji nikdo nepotřeboval. Ze sledování tisíciletého životopisu češtiny plyne, že je to kulturní hodnota. Podle toho bychom s ní měli zacházet a pečovat o ní. (Podle D. Šlosara)

Ukázky podle distančního textu Jazyková kultura – řešení:

a) Některé výhrady veřejnosti k češtině přesahují rámec čistě jazykový a týkají se například grafiky textu. Už nejdén čtenář se pozastavil nad tím, že se dnes v novinách i v časopisech objevují názvy listů nebo tituly některých článků bez velkých počátečních písmen. Je však podivné, proč se nikdo, pokud vím, dosud nepozastavil nad titulky a nadpisy složenými naopak jen ze samých písmen velkých, ačkoli jde vlastně o zvláštnost téhož druhu.

b) Každý kdo má smysl pro výtvarnou hodnotu tisku jistě cítí, že nadpis vysázený jen ze samých písmen velkých nebo malých je výraznější. Graficky se liší velké písmeno od malého nejen velikostí, ale v mnoha případech i celkovou podobou a výrazností. A právě tyto vlastnosti vedou grafiky k tomu, že někdy využijí jen písmen stejného typu. Myslím, že většina z nás bere vtipně a účinně graficky upravené, dnešní časopisy do ruky raději.

c) Rozhlédněme se, které z lidských děl v našem dohledu je tisíc let staré. Pomineme-li exponáty muzejí, snad jen nejstarší románské rotundy se svým trváním tisíciletí přibližují. Ale jsou to jen osamělé památky, zatímco tisícileté češtiny máme kolem sebe plno, zaznamenáváme ji v různých podobách a obměnách, jenž jsou živé. Nikdy ji ve skutečnosti přímo neohrožovaly jazyky sousední ani zcela cizí. Vybírala si z nich, co potřebovala, a sama jim nabízela možnost, aby si ony počínaly podobně. Ohrožovalo ji jen to, když ji nikdo nepotřeboval. Ze sledování tisíciletého životopisu češtiny plyne, že je to kulturní hodnota. Podle toho bychom s ní měli zacházet a pečovat o ní.